

listárna

Pokémon kontra muchomůrka zelená

Vzhůru do virtuální reality, alespoň ti, kteří v ní ještě nežijí! Stačí si nasadit kouzelné brýle, okštrovat se „čidly“, a když budete chtít, projdete se exotickým voňavým pralesem. Omrzelo starat se o zvířátko zvané TAMAGOČI? Stačí ho virtuálně nenakrmit a mrtvé i s klecí odložit do zásuvky. Nebude zahnívat ani páchnout. To je velká výhoda.

To vycházky s uznávanými opavskými mykology MUDr. Šedivým a RNDr. Balnerem nepatří do virtuální reality. Malou skupinku věrných příznivců každoročně putavě a velmi zasvěceně informují o houbách, které společně najdou. Jenže, to je třeba se na vycházku dobře připravit, ujít několik kilometrů a reálnému zašpinění rukou i bot se nevyhnete. I letos jsme našli několik desítek různých

hub, prošli jsme kus lesa a louky, ale žádného pokémona jsme neviděli, ačkoliv mezi námi určitě už delší dobu žijí. Těšil jsem se, že odchytím číslo 150: MEWTWO, typ: nadpřirozený, výška: 2,2 m, hmotnost: 36 kg, vývoj: žádný. Jeho charakteristiku jsem si náhodou přečetl v časopise Květy a hned mi padl do oka. Neměl jsem zkrátka štěstí. Zato jsem našel krásnou muchomůrku zelenou, plodnice vysoká asi 15 cm, vyrůstající z kalichu smrti, barva klobouku nazelenalá, může být i bílá, lupeny vždy bílé. Každý rok usmrtí reálně několik lidí, ale proč bychom měli o ní vědět více než o daleko zajímavějších pokémonech!

Už je to tak. Lidé netouží být informováni o věcech, které jsou tak všední. Vždyť snění je tak krásné. To výrobci podobných pitomostí a reklamní firmy moc dobře vědí.

MILAN KUBAČKA, Opava